

Ο ψαλμός Ευχαριστιών του Δαβίδ

Εδάφιο κλειδί: «Δοξολογείτε τον Κύριον· επικαλείσθε το όνομα αυτού· κάμετε γνωστά εις τα έθνη τα έργα αυτού.» - Α΄ Χρονικών 16: 8

Επιλεγμένα εδάφια: Α΄ Χρονικών 16: 1-36

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗΚΟΤΗΣ του Δαβίδ να φέρει πίσω την κιβωτό της διαθήκης στην Ιερουσαλήμ είχε σκοπό να παρακινήσει το Ισραήλ σε στενότερη σχέση με τον Θεό. Η ιστορία τους να αναζητούν άλλους θεούς και να αγνοούν τις οδηγίες του Κυρίου, προκάλεσε στον Δαβίδ μεγάλη αγωνία εκ μέρους του έθνους. Ήταν τώρα αισιόδοξος ότι η παρουσία της κιβωτού θα έκανε τον Ισραήλ να μετανοήσει για τις προηγούμενες αμαρτίες του και θα δοξάσει ξανά τον Θεό.

Αφού έβαλε την κιβωτό στη σκηνή που ετοίμασε γι 'αυτήν, προσφέροντας ολοκαυτώματα και ειρηνικές προσφορές στον Θεό, ο Δαβίδ ευλόγησε τον λαό "στο όνομα του Κυρίου" και έδωσε σε καθένα ένα κομμάτι ψωμιού, κρέατος και οίνου. Έτσι, με το μυαλό τους κατευθυνόμενο προς τον Θεό, ο Δαβίδ διόρισε τους Λευίτες να υπηρετήσουν ενώπιον της κιβωτού, και τους μουσικούς και τους τραγουδιστές να δώσουν έπαινο μέσω τραγουδιών. (Α΄ Χρον. 16: 1-7) Το εδάφιο-κλειδί

μας ξεκινάει αυτό το όμορφο ψαλμό με έπαινο, καλώντας τον Ισραήλ να ευχαριστήσει για τις πολλές πράξεις που έκανε ο Θεός για αυτούς. Στο σύνολό του, αυτό το τραγούδι μιλά για τα θαυμάσια έργα του Θεού ανάμεσα στα έθνη για λογαριασμό του Ισραήλ. - εδάφ.8-36

Κάποιοι μπορεί να υποδηλώσουν ότι ο Θεός απέρριψε για πάντα το Ισραήλ για τις ανομίες τους. Ωστόσο, θα επιστούσε την προσοχή τους σ' αυτό το ψαλμό, που ανακουφίζει το Ισραήλ και επαναλαμβάνει την αιώνια φροντίδα του Κυρίου γι' αυτούς. Αυτό συνοψίζεται στα συναισθήματα των εδαφών που κλείνουν, που δηλώνουν: «34 Δοξολογείτε τον Κύριον· διότι είναι αγαθός· διότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. 35 Και είπατε, Σώσον ημάς, Θεέ της σωτηρίας ημών, και συνάγαγε ημάς και ελευθέρωσον ημάς εκ των εθνών, διά να δοξολογώμεν το όνομά σου το άγιον, και να καυχώμεθα εις την αίνεσίν σου. 36 Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ απ' αιώνος και έως αιώνος. Και πας ο λαός είπεν, Αμήν, και ήνεσε τον Κύριον.» - εδάφ.34-36

Πολλές από τις εμπειρίες του Ισραήλ ήταν για την προτροπή του χριστιανού και βλέπουμε σε αυτήν την περιγραφή των μαθημάτων-ψαλμών του Δαβίδ για εκείνους που καλούνται να γίνουν άνθρωποι του Θεού κατά τη διάρκεια της σημερινής εποχής. (Α Κορ. 10:11) Το Ισραήλ ονομάστηκε συχνά ο εκλεκτός λαός του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη. (Εξ.19: 5,6• Ψαλ. 147: 19,20• Αμώς 3: 2) Ένα εξαιρετικά όμορφο εδάφιο σε αυτό το θέμα βρίσκεται σε αυτά τα λόγια: «Επειδή συ είσαι λαός άγιος εις Κύριον τον Θεόν σου· σε εξέλεξε Κύριος ο Θεός σου διά να ήσαι εις αυτόν λαός εκλεκτός,

παρά πάντας τους λαούς τους επί του προσώπου της γης.» - Δευτ.7: 6

Συγκρίνετε αυτά τα λόγια με τη δήλωση του Αποστόλου Πέτρου στους οπαδούς του Χριστού: «9 Σεις όμως είσθε γένος εκλεκτόν, βασίλειον ιεράτευμα, έθνος άγιον, λαός τον οποίον απέκτησεν ο Θεός, διά να εξαγγείλητε τας αρετάς εκείνου, όστις σας εκάλεσεν εκ του σκότους εις το θαυμαστόν αυτού φώς· 10 οι ποτέ μη όντες λαός, τώρα δε λαός του Θεού, οι ποτέ μη ηληθμένοι, τώρα δε ελεηθέντες.» ('Α Πετ. 2: 9 , 10) Από πολλές απόψεις τα λόγια του Πέτρου αντικατοπτρίζουν τον ψαλμό του Δαβίδ που περιλαμβάνεται στο σημερινό μάθημα. Ο Απόστολος Παύλος, στην πραγματικότητα, δηλώνει ότι η διάταξις της Διαθήκης του Νόμου του Ισραήλ είχε σκοπό να τους οδηγήσει στον Χριστό, ο οποίος έγινε το Σπέρμα του Αβραάμ. (Γάλ. 3: 15-24) Η πρόσκληση, στη συνέχεια, να είναι "στον Χριστό" και να γίνουν μέρος της τάξεως του Σπέρματος, ανοίχτηκε στους Εβραίους και στους Εθνικούς. - εδάφ. 25-29

Ας είμαστε αποφασισμένοι, όπως ήταν ο Δαβίδ, να ενθαρρύνουμε ο ένας τον άλλον ως συμπνευματικούς Ισραηλίτες προς τον έπαινον του αγαπητού μας Ουρανίου μας Πατέρα και του Υιού του, του Ιησού Χριστού. Ας δίνουμε επίσης ευχαριστίες για τα θαυμάσια έργα του Θεού μας . "Κατά πάντα ευχαριστείτε· διότι τούτο είναι το θέλημα του Θεού προς εσάς εν Χριστώ Ιησού." - Α' Θεσσαλονικείς 5:18